

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 17 DE MAIG DE 2019 | Número 40

PÀG. 3 | ELOI ARAN

Notre-Dame, a l'abric de la Mare de Déu

PÀG. 9 | FUNDACIÓ PERE TARRÉS

“L'accés al lleure no hauria de ser un luxe”

PÀG. 12 | JOANA DE LESTONNAC

Oferir la mà des de l'educació a les situacions més desfavorides

PÀG. 18 | FRANCESC PARDO

“Que cadascú pensi en els capellans que coneix i l'han ajudat”

PÀG. 20 | JESÚS BALLAZ

100 preguntes freqüents sobre el cristianisme

PÀG. 23 | CRISTIANS DE POBLES I COMARQUES

“Ser plurals és estar vius”

**Sant Joan de La Salle,
300 anys encomanant vida | PÀG. 7**

PÒRTIC

Per què les congregacions religioses tenen escoles i centres educatius? Encara hi ha qui creu que és un instrument de poder o una herència del franquisme. Només cal recordar els motius que van portar a Sant Joan Baptista de la Salle al segle XVII a iniciar una obra a favor dels infants. És una bona notícia per tota la societat que puguin celebrar-ho després de tres segles de la mort del fundador. I continuar el seu servei per molts anys.

SUMARI

3 Panoràmica

Notre-Dame, a l'abric de la Mare de Déu, per Eloi Aran
Les primeres comunitats cristianes, per Jesús Renau

7-27 Actualitat

Sant Joan de La Salle, 300 anys encomanant vida
"L'accés al lleure no hauria de ser un luxe"
Joana de Lestonnac, oferir la mà des de l'educació a les situacions més desfavorides
Noves normes per a tota l'Església contra els qui abusen o encobreixen
Pardo: "Que cadascú pensi en els capellans que coneix i l'han ajudat"
Jesús Ballaz formula 100 preguntes freqüents sobre el cristianisme
Cristians de pobles i comarques: "Ser plurals és estar vius"

28 Recull de premsa | El cardenal dels sense sostre - El judici de les obres de la franja

29 Agenda | Ramadà - Jornades d'Innovació Pedagògica - Trobada d'Animadors de la Litúrgia

31 La setmana a les xarxes

Notre-Dame, a l'abric de la Mare de Déu

PER ELOI ARAN SALA
A BETEL. ARQUITECTURA, ART I RELIGIÓ

El mot holocaust prové de la contracció dels mots grecs *holos*, que vol dir "tot", i *kaustos*, que vol dir "cremat". En el món bíblic, el mot holocaust va lligat a la idea de sacrifici expiatori, com podem veure al llibre del Levític 6, 1-23. La víctima animal, sovint un anyell, sacrificada pels pecats havia de ser enterament consumida pel foc de l'altar. Per altra banda, el mot catòlic prové també de la contracció dels mots grecs *kata*, que vol dir a sobre, a sota o contra i, altra vegada *holos*, significant en conjunt "a través de tot" o, més properament a nosaltres "universal", per a tots. Sembla que el primer en parlar d'una "església universal" va ser **Sant**

Ignasi d'Antioquia, cap a l'any 110, i vinculava l'assemblea cristiana a la presència d'un bisbe, precisament aquell qui s'asseu a la "càtedra/catedral". D'aquí que la imatge de Crist representat com Anyell de Déu presidint l'espai eclesial-assembleari és més que evident.

Valguin aquests preliminars etimològics per una breu reflexió de com encarar la reconstrucció de la coberta totalment incinerada de la Catedral de Notre-Dame de París. Personalment, penso que "l'holocaust" ha de ser una oportunitat per una intervenció radicalment "catòlica". Abans que res, la nova coberta de

Notre-Dame de París ha de ser el que, arquitectònicament, ha de ser: una bona coberta que compleixi aquella dita "l'arquitecte es mesura per la quantitat de goteres que deixa". Crec que aquest criteri és prou universal, tant que es dona per descomptat com tants altres aspectes constructius decisius com ara que una coberta de fusta es pot cremar.

Alguns poden pensar que no hi ha res més universal que tornar a reconstruir la "postaleta iconogràfica" inserida en la retina de l'imaginari turístic d'arreu del món. Això seria un fariseisme formalista on el patrimoni esdevé una presó mimètica del passat. El projecte de la coberta de la Catedral de Notre-Dame de París té prou elements i prou complexitat com per poder elaborar un nou projecte adaptat als nostres temps; tant pel que fa als materials, com al diàleg amb l'entorn urbà, com amb la història de l'edifici, com a un programa que, per què no?, pugui incorporar l'explicitació del programa propi del Regne de Déu als quatre vents: "els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova" (Lc 7,22).

Seria impensable una intervenció de caràcter deconstructivista com una coberta d'acer i vidre que sobresortís dels límits de la façana històrica de l'edifici a mode del que van fer en el seu moment els Coop Himmelblau per un despatx d'advocats a Viena? Cal recórrer a elements de comunicació massiva com proposava **Robert Venturi** a "Aprendiendo de las Vegas"? Després de "l'encíclica verda" *Laudato Si'* del **papa Francesc**, no seria aquesta l'oportunitat per fer una arquitectura eclesial ecològica (i barata) com ja ha fet en diverses ocasions l'arquitecte japonès **Shigeru Ban** amb cartró estructural? No hauria d'incorporar la nova coberta elements reciclats com metàfora dels descartats del món (1Pe,2,8) com ja es va fer per la Capella de la Reconciliació del Mur de Berlín? Potser totes aquestes preguntes semblen un despropòsit, però no està de menys recordar que la desapareguda agulla ideada per **Viollet-le-Duc** va ser també en el seu moment una novetat impensable per Quasimodo.

(Reprenc aquests línies que havia escrit fa dues setmanes)

L'altre dia va ser la festa de la Mare de Déu de Montserrat. Vàrem finalitzar l'eucaristia, com no, cantant el "tumultuós" Virolai (quina vergonya aquest infame judici!). Del cant, de sobte, em quedo amb una frase "Deu-nos abric dins vostre mantell blau". Eureka! La coberta de Notre-Dame de París com un gran mantell blau que acull a la comunitat reunida!

Aquesta imatge ja la va emprar **Antoni Gaudí** per la Capella de l'Assumpció, la capella "open 24h" projectada al darrera de tot de la basílica, de la qual s'està fent una rèplica a Xile. Antoni Gaudí es va inspirar en els "llits de la dormició" de la Mare de Déu que hi havia a Girona i a la Basílica del Pi: la coberta com un mantell coronat. La coberta de Notre-Dame podria ser aquest mantell i l'agulla desapareguda pot reparèixer com la coronació de la Mare de Déu. Ja veieu que no és cap gran invent i que segueix amb la iconografia mariana tradicional... potser és una metàfora d'una fe endormiscada, però pot ser una bona solució, no trobeu?

Fotografia: MCPCC | Visita al Castell de Subirats en la 48a Jornada Nacional del moviment. Sant Sadurní d'Anoia.

Les primeres comunitats cristianes

PER JESÚS RENAU
A VISIÓ POSITIVA

En aquell segle primer, en els temps del gran imperi romà, les primeres comunitats cristianes ens poden recordar realitats molt importants per a les nostres comunitats del segle XXI, enmig dels imperis mundials que ens dominen i ens exploten.

Els ídols dels temps de Roma eren personificacions de realitats humanes -valors, passions, dominis, plaers...- elevades a categoria de déus i deesses. Avui els ídols no necessiten revestir-se de déus, sinó que actuen de manera directa: el diner (déu dels déus), seguit del plaer, el domini, l'explotació, el menyspreu de la na-

tura, la lluita pel poder... Els grans imperis que dominen la terra, desavinguts entre ells, revesteixen aquests déus de noms tècnics i altres aparences per dissimular la impietat, l'orgull i l'egocentrisme de les seves passions.

Com vivien les primeres comunitats cristianes? Actualment hi ha molts estudis que en fan recerca. Grups dispersos, perseguits per temporades, enmig del despotisme del poder i de la religió oficials de l'imperi, enmig d'una allau de cultes i noves religions, en gran part esotèriques i gnòstiques. Comunitats cristianes molt centrades en la gran novetat -la nova mani-

festació de Déu en Jesús- i en uns canvis radicals de valors humans i religiosos: fraternitat, reconciliació, atenció a la debilitat, esperança viva, risc, igualtat, celebració, invocació continuada, canvi radical de vida, possibilitat real de martiri, pregària comunitària, eucaristia...

Cal recordar també les dificultats en les relacions: tendències diverses, conservadorisme i renovació... Disputes i diferències; com a humans que eren.

Avui molts de nosaltres formem part de comunitats, grups, parròquies, centres... cristians. En aquest primer segle del segon mil·lenni som

conscients del poder i les capacitats de tota mena -també de destrucció- que tenen els grans imperis.

Quan arribi el 2100, com estarà la humanitat?

Som cridats de nou per l'Esperit de Jesús a una renovació comunitària tan a fons, que aportem unes novetats humanes i religioses que desmentixin l'enganyosa dita: "Actualment els cristians són més o menys com tothom amb alguns ritus i celebracions afegits." Dels primers cristians, en canvi, se'n deia: "Mireu com s'estimen."

Sant Joan de La Salle, 300 anys encomanant vida

“No fa 300 que va morir **Sant Joan Baptista de La Salle**, sinó que fa 300 anys que va començar a encomanar vida. La seva mort va ser l'inici d'un relleu”. Així explicava el germà **Josep Canal**, visitador auxiliar de La Salle, el sentit de l'aniversari que es va celebrar aquest dimarts a desenes d'obres educatives arreu del món lasal·lià.

L'acte institucional dels 300 anys es va fer a La Salle Campus Barcelona de la Universitat Ramon Llull. En la celebració es va inaugurar l'escultura commemorativa amb la imatge del fundador de la comunitat de Germans de les Escoles Cristianes, obra de l'artista **Joaquim Camps**. D'una manera més festiva, milers d'alumnes de les 27 **escoles** de Catalunya també **van celebrar** el tricentenari del fundador.

Canal va recordar que una de les principals virtuts dels sants “és tenir els ulls oberts, i ell va obrir els ulls per somiar”. Un somni centrat en l'accés a l'educació per a tothom que també necessita uns fonaments per fer-se realitat. En el cas de Sant Joan de La Salle, “un fonament és la presència de Déu” i l'altre la comunitat de germans que l'impulsen: “No concebia una escola

sense una comunitat, i avui aquesta comunitat sou els professors". Canal va destacar que precisament el que perseguia el fundador era deixar una comunitat davant d'aquest projecte educatiu, el que n'ha assegurat la seva continuïtat i servei durant més de 300 anys. També va explicar com amb la simple educació teòrica no n'hi ha prou: "No es pot ensenyar el saber sense ensenyar a ser".

El cardenal **Joan Josep Omella** va beneir la nova l'estàtua del fundador i va tancar l'acte. L'arquebisbe de Barcelona va referendar les paraules del germà Canal. "Una educació sense amor no serveix", i menys encara quan la voluntat és formar persones. L'arquebisbe de Barcelona va insistir també en la necessitat de treballar junts amb aquesta finalitat: "Quan ens fem la guerra els uns als altres estem perduts".

Reconeixement a La Salle

L'acte va comptar amb una àmplia presència institucional. En aquest context el rector de la Universitat Ramon Llull, **Josep Maria Garrell**, va demanar que la formació universitària

fos "una prioritat per a qualsevol govern". És una garantia "de futur de la nostra societat i de l'Estat del benestar". Garrell també va destacar l'aportació de La Salle com a obra d'Església oberta, integradora i plural, i amb projecció internacional.

Les autoritats convidades a l'acte també van ressaltar la importància de Sant Joan Baptista de La Salle en la història de l'educació, destacant-ne l'herència en forma de valors que segueixen vigents als centres de la xarxa de La Salle.

Josep Maria Santos, director general de La Salle Campus Barcelona - URL, va explicar el paper de guia de l'educador lasal·lià per als seus alumnes: "Un és mestre de l'altre, però no és més que l'altre". **Miquel Àngel Essomba**, comissionat d'Educació, Infància i Joventut, Ajuntament de Barcelona, va reconèixer a La Salle, que "amb la seva missió, testimoni i treball, ha donat uns resultats fecunds que són un orgull per a la ciutat de Barcelona". I, **Mercè Chacón**, directora general de Planificació Directora General de Planificació en l'Àmbit d'Universitats i Recerca, Generalitat de Catalunya, va "celebrar

la contribució de La Salle per a formar persones amb valors ètics".

L'acte, a més de la família lasal·liana, també ha comptat amb la presència l'exalcalde de Barcelona, **Xavier Trias**, el president del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, **Jordi Martí**, i els consells de països amb forta presència de La Salle, com Equador, Hondures, Hongria, Mèxic, Perú o Burkina Faso.

CR/LA SALLE-URL | [LLEGIR AL WEB](#)

“L'accés al lleure no hauria de ser un luxe”

La Fundació Pere Tarrés acaba de presentar **una recerca** sobre com les activitats de lleure milloren les competències educatives i professionals dels participants. Són molts els infants i joves que participen en centres socioeducatius a casa nostra, i molts ho fan gràcies al suport de subvencions i beques. Hem parlat amb una de les autores de l'informe de recerca, **Pilar Muro**, per saber quines millores obtenen els infants a través del lleure.

L'estudi constata que malgrat la recuperació d'alguns indicadors, la precarietat, temporalitat i parcialitat de les condicions laborals han fet que a Catalunya una de cada quatre persones estigui en risc de pobresa, el que suposa un total 1,15 milions d'habitants. En el cas de les famílies amb menors a càrrec, el risc de pobresa i exclusió social és cinc punts superior al de les famílies sense fills, un 25% enfront al 20%, segons un informe de Càritas.

La pobresa infantil té una incidència negativa sobre les condicions educatives dels nens que la pateixen, repercutint en negatiu al seu rendiment acadèmic. És l'anomenat cercle pervers de la pobresa infantil, que dificulta les possi-

bilitats de trobar feina i porta a l'infant, com a adult, a reproduir l'escenari de pobresa de par-tida. Una de les vies per trencar aquest cercle és la promoció d'una educació inclusiva que inclogui també les entitats i activitats de lleure i d'acció socioeducativa.

De fet, els resultats obtinguts en la recerca **'Temps de lleure educatiu i competències acadèmiques i d'ocupabilitat: resultats i bones pràctiques'** mostren com el lleure millora les competències educatives i professionals dels participants, contribuint així a trencar el cercle de pobresa de molts infants i joves. El temps no lectiu dins l'horari escolar, recorden des de la Fundació Pere Tarrés, "representa més d'una tercera part de la jornada, i les vacances escolars suposen una quarta part de la vida d'un infant".

Espanya se situa com el primer estat de la Unió Europea amb més fracàs escolar, amb una taxa d'abandonament escolar de joves entre 18 i 24 anys del 17,9%. Aquesta dada està vinculada amb l'atur juvenil. També l'estat espanyol ostenta la taxa d'atur juvenil més alta d'Europa, amb un 36,3%. Així doncs, com menys forma-

ció tingui el jove, més dificultats tindrà per trobar feina en el moment central de la seva vida.

Des de l'educació en el lleure, reconeixen, "es pot donar resposta a les necessitats socioeducatives dels infants en situació de pobresa, especialment a través del treball que es fa en els centres oberts i socioeducatius".

La Fundació Pere Tarrés ha dut a terme la recerca, elaborada per la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés - URL. Les tres competències acadèmiques que mostren més percentatge de millora són la competència social i cívica, amb 48'4 punts d'increment, aprendre a aprendre, amb 36 punts d'increment, i l'esperit emprenedor, amb un augment de 22'5 punts. Així doncs, afirmen "que el pas per una entitat de lleure educatiu fomenta la capacitat d'aprenentatge, el respecte per les normes socials i l'educació cívica i social".

En l'àmbit de competències professionals, les tres que obtenen una millora més significativa després del pas per entitats de temps de lleure són el treball en equip, amb una millora de 38'4 punts, la flexibilitat, amb una millora de 37'2

punts, i la presa de decisions i resolució de problemes, amb 26'4 punts de millora.

Curiosament, Pilar Muro recorda que "no tots els nens que van a aquests centres socioeducatius tenen problemes econòmics", però sí que tots tenen dificultats acadèmiques. L'estudi el que posa de relleu "és que els infants que ens trobem en aquests centres tinguin o no dificultat de recursos participen allà per dificultats acadèmiques".

L'estudi ha recollit dades de quatre comunitats autònomes, Madrid, Illes Balears, València i Catalunya. La selecció interessant d'aquest estudi, explica Muro, són les característiques dels centres. Són centres socioeducatius, centres oberts, tal com es coneixen a Catalunya; però en altres llocs són liderats per Càritas o per centres parroquials. Això sí, tots "atenen persones amb situació de vulnerabilitat on els fan una atenció integral que inclou a més a més una atenció acadèmica que és la demanda més gran a nivell familiar".

Les conclusions de millora s'han obtingut a partir de preguntes directes. "El que preguntàvem

als nois i noies participants dels centres era 'quan vas entrar aquí, creus que tenies alguna mancança alhora de relacionar-te amb altres?', i et deien que no". Però quan els preguntaven si creien que havien millorat en la manera de relacionar-se amb els altres la resposta era "moltíssim!".

"La percepció era de no tenir cap dificultat i en canvi quan se'ls pregunta si ara és diferent et diuen 'moltíssim!'" . L'estudi constata que els infants participants no tenien percepció de dificultat però en canvi sí tenien una percepció molt alta de millora i de guany.

Ara bé, si el lleure implica unes millores acadèmiques i socials, no hauria de ser assequible per a tothom? Pilar Muro reconeix que "el lleure no hauria de ser un luxe". L'estudi es fixa en centres on no hi ha cap limitació econòmica per accedir-hi, "s'accepta tothom". Però una altra cosa són les activitats extra curriculars o extra acadèmiques que sí que s'estan convertint en un luxe, tot i que l'estudi no contempla aquesta àrea.

Tot i així, i per l'experiència de treball a la Fundació, Muro afirma que "en el tema d'animació

sociocultural sí que caldria molta més subvenció perquè els infants puguin participar d'un club esportiu, per exemple, que són de pagament". Hi ha molt poca subvenció ni tants recursos com amb els centres socioeducatius.

"El lleure hauria d'arribar a tothom per justícia i sobretot pels infants perquè evidentment les famílies amb menys recursos tenen menys possibilitats d'accedir-hi", explica Muro. La professora del Màster Models i estratègies d'acció social i educativa en la infància i l'adolescència de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés - URL, creu que ha de ser una aposta estructural, "social i política més enllà de la Fundació Pere Tarrés". De la mateixa manera que se subvencionen menjadors, també caldria finançar el lleure. "Sembla que la necessitat del temps del lleure no estigui contemplada i la formació del nen és integral, en aquesta àrea també és important invertir recursos".

La Fundació Pere Tarrés considera que l'educació en el lleure ajuda a pal·liar els efectes de les desigualtats socioeconòmiques dels infants en risc d'exclusió social. Per aquest motiu engeguen de nou la campanya solidària 'Cap infant

sense colònies' per becar colònies i casals d'estiu. La Fundació pretén enguany "becar un 11% més d'infants per arribar a 4.500 nens i nenes". A més de donatius econòmics i en espècies, la Fundació Pere Tarrés ha fet també una crida a la mobilització social per conscienciar de la importància de l'educació en el lleure. L'any passat, durant l'estiu més de 30.000 infants i joves van participar en més de 600 colònies i casals dinamitzats per uns 4.000 monitors, la major part amb una implicació voluntària.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Joana de Lestonnac, oferir la mà des de l'educació a les situacions més desfavorides

15 de maig, festivitat de **Santa Joana de Lestonnac**, fundadora de la **Companyia de Maria**. Una dona que a partir d'una experiència de dubte, inclús de fracàs, s'adona que la seva missió passa per 'Donar la mà' a les joves de la seva època, oferint educació a la dona del moment i a l'actualitat responnent a les necessitats del segle XXI.

Joana de Lestonnac neix a Bordeus el 1556 dins una família significativa de la societat bordellesa. Es casa amb Gastón de Montferrant, amb qui té set fills, dels quals tres moren ben petits. Queda vídua després de vint-i-quatre anys de feliç matrimoni, i decideix entrar en un monestir contemplatiu l'any 1603, concretament a les Fuldenses.

Els rigors d'aquesta Regla reformada del Cister danyen molt la salut de Joana i la fan abandonar aquest estil de vida. En aquesta etapa de crisi viu una experiència profunda de Déu que la porta a discernir un nou futur: l'educació de la dona del seu temps. Se sent cridada a fundar un Orde Religiós amb la missió d'educar la dona, que s'anomenarà Companyia de Maria. Aprovada pel papa Pau V el 7 d'abril de 1607, s'obre a Bordeus la primera escola. Vindran després moltes més. Joana de Lestonnac mor el 2 de febrer de 1640 deixant fundades trenta cases.

La Companyia de Maria traspasa les fronteres i funda la primera casa a Barcelona el 1650.

Des d'aquesta comunitat comencen a obrir-se noves cases per tot l'Estat Espanyol, i amb el pas dels segles la Companyia de Maria s'expandirà per tot el món.

Un carisma, el de la Companyia de Maria, que neix del dubte, del fracàs, "de la Nit", tal com diuen a la Companyia. Però també de les certeses i la llum. La certesa que Joana experimenta al monestir quan la salut es malmet i veu la necessitat de rellegir la seva vida en diàleg amb Déu. Aquest diàleg tindrà com a resultat oferir la mà des de l'educació a les situacions més desfavorides.

La figura de Maria orienta la vida apostòlica de la Companyia, li dona nom però també un estil. El de suggerir la presència d'una persona "que

camina en grup i amb el grup", sent referent i horitzó.

I tot això en què es concreta avui? La Companyia de Maria és un orde religiós dedicat a l'educació. Una missió educativa, viscuda conjuntament amb els laics, que s'encarna en realitats i cultures diferents, i en projectes diversos. A l'Estat Espanyol són presents a diferents plataformes educatives, en projectes d'inclusió social i en un centre d'espiritualitat.

S'organitzen en el que anomenem 'Nuclis Apostòlics', tenint sis actualment a Espanya: Barcelona, Granada, Logroño, Sant Sebastià, Santiago i Valladolid. I a Catalunya compten amb diferents comunitats, com la comunitat del Col·legi Major a Barcelona, la comunitat de

Sils, la comunitat a Badalona, la comunitat d'infermeria a Cardedeu, la comunitat de Mollet, a Tarragona i a Solsona.

Així com amb cinc plataformes educatives: Col·legi Lestonnac i Col·legi Major Lestonnac de Barcelona, Col·legi Lestonnac de Badalona, Col·legi Lestonnac de Mollet, i Col·legi Lestonnac de Tarragona. També tenen grups de la Xarxa Laïcal de la Companyia de Maria, delegació de la FISC, la ONG de la Companyia, i compten amb implicacions i col·laboracions a diferents institucions i associacions com són Cintra, Arrels, Migra Studium, Casal Loiola o Benallar.

Noves normes per a tota l'Església contra els qui abusen o encobreixen

“Vos estis lux mundi, vosaltres sou la llum del món... Nostre Senyor Jesucrist crida a cada creient a ser un brillant exemple de virtut, integritat i santedat”. Agafat de l’Evangeli de Mateu, aquests són el títol i les primeres paraules del nou *Motu proprio* de **Francesc** dedicat a la lluita contra els abusos sexuals comesos per clergues i religiosos, així com les accions o omissions de bisbes i superiors religiosos “amb la intenció d’interferir o evadir” les investigacions dels abusos.

El Papa recorda que “els crims d’abús sexual ofenen Nostre Senyor, causen danys físics, psicològics i espirituals a les víctimes i fan mal a la comunitat dels fidels”, i esmenta la responsabilitat especial que tenen els successors dels apòstols en la prevenció d’aquests crims.

El document és un fruit més de la trobada sobre la protecció dels menors celebrat al Vaticà el febrer de 2019. En [el text](#) s’estableixen noves normes de procediment per a combatre els abusos sexuals i assegurar que els bisbes i els superiors religiosos passin comptes del seu treball. És una normativa universal, que s’aplica a tota l’Església Catòlica.

Un “taulell” per a les queixes en cada diòcesi

Entre les novetats previstes es troba l’obligació per a totes les diòcesis del món de comptar, per a juny de 2020, amb “un o més sistemes estables i fàcilment accessibles al públic per presentar informes” sobre els abusos sexuals comesos per clergues i religiosos, l’ús de por-

nografia infantil i l'encobriment dels mateixos abusos. El que es vol és que les persones que han patit abusos puguin recórrer a l'Església local amb la seguretat que seran ben rebudes, que estaran protegides de les represàlies i que els seus informes seran tractades amb la màxima seriositat.

Obligació d'informar

Una altra novetat es refereix a l'obligació de tots els clergues, religiosos i religioses, "d'informar amb promptitud" a l'autoritat eclesiàstica de totes les denúncies d'abusos de les que tinguin coneixement, així com de les omissions i encobriment en la gestió dels casos d'abusos. Si fins ara aquesta obligació es referia, en cert sentit, només a la consciència individual, a partir d'ara es converteix en un precepte legal universalment establert.

No només l'abús infantil

El document abasta no només l'assetjament i la violència contra els nens i els adults vulnerables, sinó també la violència sexual i l'assetjament resultant de l'abús d'autoritat. Aquesta

obligació també inclou qualsevol cas de violència contra les religioses per part de clergues, així com el cas d'assetjament a seminaristes o novicis majors d'edat.

Els "encobriments"

Un dels elements més importants és la identificació, com a categoria específica, de l'anomenada conducta d'encobriment, consistent en "accions o omissions destinades a interferir o evadir investigacions civils o investigacions canòniques, administratives o penals, contra un clergue o religiós en relació amb els delictes" d'abús sexual. Es tracta d'aquells que, investits de posicions de particular responsabilitat en l'Església, en lloc de perseguir els abusos comesos per uns altres, els han ocultat, protegint al presumpte infractor en lloc de protegir les víctimes.

Protecció a les persones vulnerables

'Vos estis lux mundi' subratlla la importància de protegir els menors (persones menors de 18 anys) i a les persones vulnerables. De fet, la noció de "persona vulnerable" és més àmplia, ja que no es limita a les persones que no tenen

"ús habitual" de la raó, sinó que s'amplia per incloure els casos ocasionals i transitoris d'incapacitat per a comprendre i voler, així com les discapacitats físiques. Referent a això, el nou *Motu proprio* fa ressò de la recent Llei del Vaticà (CCXCVII del 26 de març de al 2019).

Respecte de les lleis dels Estats

L'obligació d'informar a l'ordinari del lloc o al superior religiós no interfereix ni modifica cap altra obligació d'informar que pugui existir en les lleis dels respectius països: les normes, en efecte, "s'apliquen sense perjudici dels drets i obligacions establerts en qualsevol lloc per les lleis de l'Estat, en particular les relatives a les obligacions d'informació a les autoritats civils competents".

Protecció dels denunciants i de les víctimes

També són importants els paràgrafs dedicats a la protecció dels que es presenten per informar. Aquells que denunciaven abusos, segons les disposicions del *Motu proprio*, no poden ser objecte de "prejudicis, represàlies o discriminació" a causa del que han informat.

Cal atendre el problema de les víctimes que en el passat han estat reduïdes al silenci: aquestes normes universals estableixen que “no se'ls pot” imposar “cap obligació de silenci pel que fa al contingut” de l'informe. Òbviament, el secret confessional segueix sent absolut i inviolable i, per tant, no es veu afectat de cap manera per aquesta normativa. ‘Vos estis lux mundi’ també afirma que les víctimes i les seves famílies han de ser tractades amb dignitat i respecte i han de rebre assistència espiritual, mèdica i psicològica adequada.

Investigacions a càrrec dels bisbes

El *Motu proprio* regula les investigacions dels bisbes, cardenals, superiors religiosos i de tots aquells que tenen, en diversos càrrecs, si més no temporalment, la direcció d'una diòcesi o d'una altra Església particular. Aquesta disciplina s'ha d'observar no només si aquestes persones són investigades per abusos sexuals comesos directament, sinó també quan es denunciï que han “encobert” o que no han volgut perseguir els abusos dels que han tingut coneixement, i que era el seu deure contrarestar.

El paper del metropolità

La novetat pel que fa a la participació de l'arquebisbe metropolità en la investigació prèvia és significativa, ja que rep un mandat de la Santa Seu per investigar si la persona denunciada és un bisbe. El seu paper, tradicional a l'Església, es veu reforçat i testifica el desig d'aprofitar els recursos locals també per a les qüestions relatives a la investigació dels bisbes. El responsable de la investigació després de trenta dies envia a la Santa Seu “una relació informativa sobre l'estat de les investigacions”, que “s'ha de concloure en el termini de noranta dies” (són possibles pròrrogues per “raons justes”). D'aquesta manera s'estableixen determinats terminis i, per primera vegada, s'exigeix als dicasteris interessats que actuïn amb promptitud.

Implicació dels laics

Citant l'article del Codi Canònic que subratlla la preciosa contribució dels laics, les normes del *Motu proprio* preveuen que el metropolità, en la realització de les investigacions, pot recórrer a l'ajuda de “persones qualificades”, segons “la necessitat del cas i, en particular, te-

nint en compte la cooperació que poden oferir els laics”. El Papa ha afirmat repetidament que les especialitzacions i capacitats professionals dels laics representen un recurs important per a l'Església. Les normes preveuen ara que les conferències episcopals i les diòcesis puguin preparar llistes de persones qualificades disposades a col·laborar, però la responsabilitat última de les investigacions recau en el Metropolità.

Presumpció d'innocència

Es reafirma el principi de la presumpció d'innocència de la persona acusada i serà informada de l'existència de la investigació quan així ho sol·liciti el Dicasteri competent. L'acusació només s'ha de notificar si s'obre un procediment formal i, si es considera apropiat per a garantir la integritat de la recerca o de les proves, pot ometre's en la fase preliminar.

Conclusió de la recerca

El *Motu proprio* no fa canvis en les penes per delictes, però estableix el procediment per reportar i dur a terme la investigació prèvia. Al

final de la investigació, el Metropolità (o, en alguns casos, el bisbe de la diòcesi sufragània amb més antiguitat de nomenament) remet els resultats al Dicasteri competent del Vaticà i, per tant, cessa la seva tasca. El Dicasteri competent procedeix llavors “d’acord amb la llei segons el que preveu el cas concret”, actuant així sobre la base de les normes canòniques ja existents. Sobre la base dels resultats de la investigació prè-

via, la Santa Seu pot imposar immediatament mesures preventives i restrictives a la persona investigada.

Amb aquest nou instrument jurídic volgut per Francesc, l'Església Catòlica fa un pas nou i incisiu en la prevenció i lluita contra els abusos que posa l'èmfasi en accions concretes. Com escriu el Papa al principi del document: “Perquè

aquests casos, en totes les seves formes, no es produeixin més, és necessària una conversió contínua i profunda dels cors, testificada per accions concretes i eficaces que involucrin a tots en l'Església”.

ANDREA TORNIELLI

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#)

Pardo: “Que cadascú pensi en els capellans que coneix i l’han ajudat”

La carta setmanal d’aquest diumenge del bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, demana un reconeixement als capellans que fan bé la seva feina. Davant dels casos d’abusos que s’han conegut, recorda “el bon nom de molts i molts capellans que viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció i compromís amb el celibat”.

Pardo no amaga la gravetat dels casos que han tingut repercussió mediàtica però demana que es tingui present “la majoria de capellans que no apareixen com a notícia en els mitjans” i “renovar la nostra confiança envers ells”. Per això proposa “que cadascú pensi en aquells capellans que coneix més, que l’han acompanyat en molts moments de la seva vida”.

El bisbe de Girona conclou que “els pecats i delictes d’alguns, que han de respondre davant l’Església

i la societat, no enfosqueixin i facin oblidar el servei i testimoniatge de molts d’altres”. Aquest és text que **es publica** en el **Full Parroquial** de Girona aquest cap de setmana:

Pobres capellans...

Algunes vegades, des de fa temps, he escoltat aquesta expressió “pobres capellans” a causa del greu problema de les acusacions de pedràstia a membres del clergat.

L’expressió s’entén que vol salvar el bon nom de molts i molts capellans que viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció i compromís amb el celibat.

Perquè recordo aquests fets en aquests moments? Perquè aquest diumenge quart del

temps pasqual? Perquè és el diumenge conegut com el diumenge del Bon Pastor, que es refereix a Jesucrist, però també per tradició és un dia que es recorda els capellans i la seva missió, a semblança del Bon Pastor. També aquest diumenge s'escau el dia de pregària per les vocacions. Per això m'ha semblat adient una breu reflexió pensant sobretot en els capellans i en els fets que des fa mesos tenen una gran repercussió mediàtica.

Certament que des de fa temps vivim el dolor, la vergonya i les conseqüències d'aquests pecats i delictes, que ens afecten a tota l'Església. Primer als qui som bisbes, preveres, diaques, religiosos... però també a tots els qui som Església. Quan un membre d'aquest cos actua malament i peca, tots quedem d'alguna manera afectats. Quan algú ha estat acusat i condemnat per pederàstia és tota l'Església que queda afectada en la seva credibilitat i en el seu testimoniatge. Per això el sofriment és de tota l'església i també l'afectació en la seva credibilitat, però molt especialment del clergat, que es pot considerar "sota sospita".

Els qui són culpables, després de la investigació pertinent, han de complir les penes que la Santa Seu (Roma) i la justícia civil de cada país decideixi. Però i la majoria que no són culpables? La majoria de capellans viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció pel celibat, i tenen la sensació que se'ls contempla també com a sospitosos o almenys no dignes de confiança. Aquesta sospita de desconfiança genera sofriment i afecta la seva missió.

Per la seva missió de "pastors del Poble de Déu", com a predicadors de l'Evangeli, com a mestres de la fe, com a guies de l'esperit necessiten ser considerats dignes de credibilitat i de coherència.

En aquest diumenge, pensant en la majoria de capellans que no apareixen com a notícia en els mitjans, cal renovar la nostra confiança envers ells. Que cadascú pensi en aquells que coneix més, que l'han acompanyat en molts moments de la seva vida. Molts hem trobat en els capellans homes que ens han ajudat, que han batejat, ajudat a creure, ofert el tresor de

l'Eucaristia; que han pregat amb nosaltres i per nosaltres en moments d'alegria i en moments de sofriment, que s'han preocupat per la vida de les persones i del pobles. En definitiva és Jesús el qui ha continuat la seva presència i acció per mitjà d'ells. És Jesús qui parla per la seva boca, és Jesús que per mitjà d'ells que converteix el pa i el vi en el seu Cos i la seva Sang, absol dels pecats, beneeix amb les seves mans, enforteix els malalts amb la santa Unció i el Viàtic, aconsella, acompanya, escolta, estima, serveix...

Que els pecats i delictes d'alguns, que han de respondre davant l'Església i la societat, no enfosqueixin i facin oblidar el servei i testimoniatge de molts d'altres.

*Francesc Pardo. Bisbe de Girona.
12 de maig de 2019*

Jesús Ballaz davant l'església romànica de Santa Creu d'Olorda.

Jesús Ballaz formula 100 preguntes freqüents sobre el cristianisme

L'escriptor i educador **Jesús Ballaz** està preocupat per la transmissió de la fe i busca aliances. Sent l'impuls de compartir la vivència positiva que l'ha configurat com a cristià. I reconeix un buit d'experiència religiosa en les noves generacions. Pensant en els seus quatre nets ha escrit *La música de la fe*, d'Editorial Claret. El subtítol del llibre defineix l'objectiu: "Que no deje de sonar". Aquest divendres **el presenta a la biblioteca de Molins de Rei**, el seu poble.

"Serem significatius en la mesura que mostrem que l'aportació del cristianisme a la societat és eminentment positiva", defensa l'autor. El navarrès Jesús Ballaz (Liédena, 1946) assenyala la necessitat de reiventat el relat públic dels cristians. En el seu cas, ha fet l'exercici de confrontar la fe de Jesús amb afirmacions socials molt esteses que neguen la possibilitat de Déu. El

resultat és una anar i venir dialèctic. Amb un to propositiu i llenguatge planer, l'autor no esquiava el problema del dolor al món ni els límits de la condició humana.

"Em preocupa que els creients d'avui ens hauguem quedat sense relat". L'art i la literatura ja no parlen del missatge de Jesús. **En la mateixa línia que apunta Ferran Sáez** al llibre *El cos de l'esperit*, i que és a la base del diàleg entre la fe i la cultura que promouen entitats com la Fundació Joan Maragall. Ballaz creu que toca refer "un relat per oferir a la gent" i que cal "iniciar un camí" en aquesta direcció.

Les Benaurances, programa de vida

L'autor critica "la poca autoestima dels creients" i proposa un gir de guió en clau propo-

sitiva, evitant la confrontació. “L’oferta dels creients avui és plenament vàlida”, defensa. En aquest sentit, el llibre *La música de la fe* interpel·la als qui no han sentit mai a parlar de Jesús. Però també parla als qui, havent-s’hi apropiat, tenen dubtes raonables. Són 169 pàgines que acumulen un centenar de preguntes freqüents. A la base hi trobem els temes del catecisme i el programa de **les Benaurances**.

Ballaz respon “de forma aleatòria i gens sistemàtica als prejudicis, als pensaments previs que té molta gent” en relació al fet religiós. Aquest feligrès de la **parròquia de Sant Miquel Arcàngel** de Molins de Rei, escriu a peu pla. I s’adreça als seus quatre nets, **Jan, Ibai, Nil i Tiago**. El text convida a fer-se preguntes. És un llibre que parla a no iniciats sobre una fe exigent: “El verdadero orante no se amuerma, se siente exigido”, escriu.

D’on neix la necessitat de parlar fora de l’àmbit creient? “Em dol que hàgim perdut pel camí una cosa que penso que continua sent molt vàlida”, apunta Ballaz. La fe cristiana, defensa, és un motor de transformació que requereix un compromís ètic. En el capítol sobre espiri-

tualitat i moral, diu que cuidar dels germans és “la prova de foc” dels creients. També apunta la capacitat de sorpresa, l’agraïment, l’alegria, la resistència al consumisme i l’estil de vida auster com a elements que marquen el tarannà dels qui segueixen a Jesús.

La religió, un relat raonable

Ballaz observa una gran majoria d’agnòstics que expressen “el desig d’acostar-se a Déu”. Allò de “no hi crec però m’agradaria creure-hi”. Si reflexiona sobre el seu origen i sobre allò que l’ha constituït, topa amb el pensament religiós: “El que m’ha aportat la religió d’una manera inconscient, el que lleigeixo de teologia, em constitueix més que no pas altres coses”, apunta.

“Conec persones agnòstiques amb molta profunditat, però l’àmbit religiós és interessant i si no el cultivem, el perdem”. L’autor, que va tenir relació amb **Lluís Duch**, coincideix amb ell sobre la clau del “problema de la transmissió de la fe”. Recupera la idea d’aquest monjo benedictí sobre “l’home com a ésser logomític”. “La religió entra en l’àmbit del mite, del relat, d’allò que no és racional, però sí raonable”.

Què creu que aporta, en concret, la religió cristiana? “Dona ànims per viure, una manera d’estar al món molt positiva i molt de cara als altres, es pot percebre per altres camins, però el camí del cristianisme és molt directe i molt clar”.

L’oferta pendent dels cristians

L’autor proposa una reflexió de fons: s’ha trencat la transmissió de la fe entre generacions. En aquest context li preguntem en quins espais o comunitats pot perviure efectivament el missatge de Jesús. “Estem en una mena de desert, moltes vegades penso en l’època de l’exili d’Israel a Babilònia i es parlava de la resta d’Israel”. Mira al seu voltant i a les reunions parroquials veu “tot de gent amb cabells blancs i de joventut avançada”.

“Estem aquí per reinventar-nos”, afirma Ballaz. En el seu cas, amb el llibre *La música de la fe* ha optat per un format “senzill i tradicional”. Però vol anar més enllà. “La pretenció és provocar que altres persones escriguin en aquest sentit, hem de passar una oferta a la societat que en aquest moment no passem”. A quina oferta es refereix? Torna a la necessitat de construir un relat. “Calen paraules, art i fets socials, de con-

tribució a la societat". Lamenta que la presència social del cristianisme es percebi com a poc significativa o "com una mena de rèmorra del temps". Descriu el discurs del **papa Francesc** com a contrapunt: "El papa sí que troba les paraules adequades i punyents per dir coses que no trobes després en els fulls dominicals".

Ballaz defensa el paper que hi juguen els laics: "És una responsabilitat nostra, dels laics, de les persones que treballem als mitjans de comunicació, la gent que pinta, que fa cinema, i també dels agents socials amb la forta presència assistencial de l'Església", indica.

Compromís social per motius religiosos

Demana valorar si d'altres entitats socials "mobilitzarien la gent que Càritas mobilitza". En el fons creu que "no és l'alternativa d'una cosa per una altra, sinó que es tracta de sumar i per motius religiosos hi ha gent que se suma a treballar per la societat".

Posa l'exemple de les lectures i dels sermons de la missa dominical. "No hi ha cap altre col·lectiu que tingui un ritus que et canti la canya i et

recordi el que has de fer cada setmana. Això em sembla positiu per la societat", defensa.

El llenguatge, el relat que reivindica, passa per aquest ritual comunitari. "La litúrgia no s'entén, per viure'l el llenguatge litúrgic s'ha d'entendre". Posa com a exemple el concurs que presenta **Jordi Hurtado** a TVE, *Saber y ganar*. "Fan preguntes religioses la mar de ximpleres i la gent no les sap contestar; s'ha perdut el llenguatge". D'aquí que moltes persones perdin el fil de la celebració dominical: "Les cerimònies són inintel·ligibles, no són càlides ni acollidores, no hem trobat la manera". Entén que "perquè sigui universal, no pot ser particular de cada lloc i el distanciament és molt gran".

Una responsabilitat col·lectiva

Amb tot Ballaz no es considera derrotista: "És un repte que tenim i hem de donar la talla amb el que puguem". S'assenyala a sí mateix: "Tenim una responsabilitat col·lectiva". En parla també en sentit ecumènic. A **la presentació d'aquest divendres** a la Biblioteca de Molins de Rei ha convidat **Maria Carme Heredia**, professora de literatura que és diaconessa de l'es-

glésia evangèlica i **Pere Arcas**, especialista en comunicació audiovisual, de perfil no creient. "La pregunta del llibre no va dirigida només als creients, és una cosa que interpel·la a altres cristians. El tema de la transmissió religiosa, toca també als laics, és un problema socialment significatiu".

► Recupereu aquí la **presentació del llibre a la Llibreria Claret** a primers d'abril.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: MCPCC | Eucaristia de la 48a Jornada Nacional del moviment. Sant Sadurní d'Anoia.

Cristians de pobles i comarques: "Ser plurals és estar vius"

"Posseir conviccions fermes no és pas un obstacle per al diàleg, sinó més aviat una condició necessària per tirar-lo endavant". Són paraules del teòleg peruà **Gustavo Gutiérrez** que han ressonat aquest diumenge en l'obertura de la 48a Jornada Nacional del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya (MCPCC), celebrada al Penedès.

Amb aquesta frase, el president del moviment, **Jaume Dantí**, ha recordat la necessitat de diàleg i ha agraït la preparació de la jornada als grups del Penedès, especialment de Sant Sadurní. Els diferents grups que conformen el moviment s'han reunit en assemblea a la Llar - Rectoria de Sant Sadurní d'Anoia amb el lema "Viure en el pluralisme com a cristians".

En l'assemblea s'ha exposat el resum del treball dut a terme durant el curs. Per al grup de

Penedès-Anoia ha suposat prendre consciència que "en les reunions dels grups cal que es pugui parlar de tot, exercint en primera persona" aquest viure "en la pluralitat", així com el convenciment que "els cristians hem d'escoltar molt què passa en el món, com viu la gent, què li fa mal, com es treballa colze a colze per un poble o per un món millor. Perquè ser plurals és estar vius, mirant el món en la mateixa vida".

Aprendre a conviure amb la diferència

Aquesta mirada també és coincident en el treball de la diòcesi de Tarragona i insisteixen en "l'actitud d'escoltar amb voluntat de no passar", sinó de "pensar que tothom pot aportar alguna cosa". I, davant de "punts irreconciliables, cal aprendre a conviure en la diferència". La pregària, en totes les aportacions ocupa un

lloc essencial, sempre “present en les nostres reunions, és una eina per asserenar-nos”.

Lleida reconeix que el tema del curs els “porta a actuar com Jesús”. Han fet referència a l’evangeli de Joan: “A vosaltres us dic amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare” (Jn 15,1). Defensen que “l’amistat possibilita allò que en principi sembla incompatible: conviure amb persones diferents”. Siguin de dretes, d’esquerres, home, dona, amic o enemic. “L’Esperit ens mou per un camí i potser al nostre germà el mobilitza per un altre”. Una realitat que “fa viure en la incertesa” perquè deixa clar que “no tenim tota la veritat; per tant, res d’obligació ni d’imposició de cap mena, sinó estar al costat, acollint... encara que a vegades pot ser dur”.

Tal com afirmen des del Vallès, “que el pluralisme ens enriqueix és una frase tòpica, però el que ens cal és esforçar-nos perquè sigui una experiència”. Per això cal veure com el conflicte “obre una oportunitat, un punt de reflexió i d’autocrítica per poder afavorir i créixer en l’autoconeixement, en el coneixement de l’altre i en el del col·lectiu de manera que facilitin una millor convivència”. En aquest camí i en aquest

esforç, “l’emoció i el sentiment també poden ser entrebancs, sobretot quan topem amb persones, amb opcions o amb realitats que considerem que no ens respecten o se’ns imposen, o bé som nosaltres qui ho fem”.

Consideren que una actitud inequívocament cristiana és prendre seriosament les paraules de Jesús quan diu que, amb i en l’Esperit, ‘la nostra alegria ningú no ens la prendrà’. “Alegrem-nos i alegrem la vida dels altres amb comprensió, amb un servei generós i amb un toc de bon humor”, conclouen, mentre Tarragona reivindica unes paraules de Vidal i Barraquer: “Prudència i paciència... que, tanmateix, no deixen de ser germans nostres”.

L’evangeli en el pluralisme

La jornada va convidar la religiosa del Sagrat Cor **Llum Delàs** i el capellà **Manel Pousa**, més conegut com el pare Manel. ‘Visc l’Evangeli en el pluralisme’ ha sigut el seu testimoni. Ella, sempre disposada “en funció del que se li ha demanat o presentat”; ell des de l’actitud de no saber-se “mai superior a qui t’envolta”. Ambdós treballant per a l’atenció integral de les perso-

nes vulnerables. Ambdós des de l’agraïment i l’alegria per tot allò rebut.

A Pousa no li significa cap esforç acceptar l’altre. Des de petit ho ha viscut a la família, amb sis germans ateus o agnòstics i uns pares no practicants però que s’estimaven i els estimaven. “És expressió transcendent, la de qui t’estima”. I això fa que, des de la que avui és la seva fundació, però ja abans de ser-ho, atengui infants i joves, i també el món de la presó, “obrint finestres”. També en el diàleg interreligiós, en grups per barris. Li diuen “capellà atípic”, però ell s’hi nega: “Tinc companys que vesteixen clergyman, que no fan servir el meu llenguatge... L’essencial del cristianisme és viure’l”. Llaavors, diu, hi ha punts de coincidència.

Llum Delàs, avui des de la Fundació Roure i la Fundació de l'Esperança, contacta diàriament amb "moltes persones diferents, diverses, de procedència, de cultures, de llengües, de valors, d'habilitats". Viu al Raval des de fa trenta-un anys i els seus interlocutors diaris són els qui formen "la comunitat humana dels carers, de les botigues, de les entitats diverses".

Considera que, des d'aquesta perspectiva, "viure les benaurances fins i tot diria que resulta fàcil: ens acompanyem en una vida senzilla i fraterna". De manera que pot dir que avui ja s'estimen. "Estem amb qui el món no té gaire en compte, sense el coneixement ni possibilitat de poder ser feliços". Per a ella, el món empobrit és el pluralisme real.

Després de dialogar entre ells i amb el públic, Llum Delàs fa ressonar des de la convicció les paraules de Sant Pau a 1Co 9, 16-23: "Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli, perquè és una obligació que m'han imposat". "M'he fet feble amb els febles per guanyar els febles...".

Tant ella com el pare Manel coincideixen amb què aquest "guanyar" equival a estimar.

Conflictes i oportunitats del pluralisme

De bon matí, després de la pregària inicial, **Paquita Caballé**, en nom dels grups de Sant Sadurní, havia donat la benvinguda al centenar d'assistents fent referència, també, al tema del curs amb la imatge que Jesús fa d'ell mateix i que el relaciona amb la terra, el cep, l'únic que pot donar vitalitat i força a les sarments en els conflictes i oportunitats que proporciona el pluralisme.

També l'alcalde de Sant Sadurní, **Josep M. Ribas**, s'ha fet present a l'inici de la jornada per adreçar unes paraules de benvinguda i agraïment per haver escollit aquesta vila de 12.800 habitants per a la trobada anual.

Han enviat lletres d'encoratjament i d'adhesió l'abat de Montserrat, **Josep M. Soler**, l'arquebisbe d'Urgell **Joan Enric Vives**, el bisbe emèrit de Girona, **Carles Soler** i els bisbes auxiliars de Barcelona, **Sergi Gordo** i **Antoni Vadell**. El president Jaume Dantí també ha fet esment del nomenament de **Joan Planellas** com a nou arquebisbe de Tarragona, "home que coneix la nostra terra i la nostra Església", desitjant-li tot l'encert per acompanyar l'Església de Tarragona "en el

marc de l'Església de Catalunya", com ell mateix va dir en la carta que va adreçar a la seva nova diòcesi després del nomenament. Així mateix, Dantí ha agraït al bisbe **Jaume Pujol** el suport que sempre ha donat al Moviment, exemplificat amb la seva presència, escolta i participació al llarg de tota la jornada sempre que s'ha celebrat a la diòcesi de Tarragona.

També s'ha fet memòria de **Lluís del Val**, de Raimat, i de **Montserrat Roig**, de La Selva del Camp, persones lligades estretament al moviment i traspassades durant aquest curs. Després de la sessió matinal, s'ha passat al dinar i, seguidament, a la visita del Castell de Subirats. El bisbe de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, ha presidit l'Eucaristia de cloenda que ha tingut lloc a l'església del Castell de Subirats.

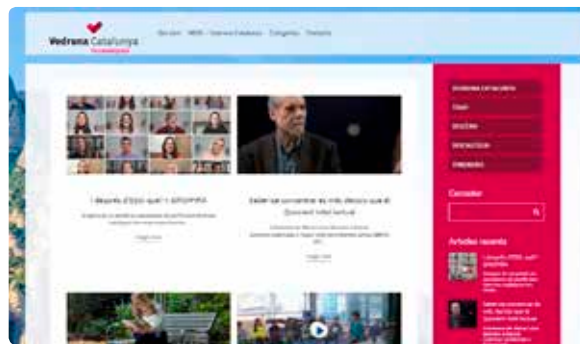
En acabar, el Penedès ha traspassat el relleu a la diòcesi de Lleida per a la celebració de la 49a Jornada Nacional, l'any 2020.

Baula convoca la III Jornada d'Innovació Pedagògica

Qui més qui menys ha sentit a parlar a les escoles de treball per projectes, de robòtica, de projectes multilingües, d'aprenentatges compartits, i més recentment d'innovació pedagògica. Un concepte, la innovació pedagògica, que ha vingut per quedar-se. I és per això que l'editorial Baula organitza la **III Jornada d'Innovació Pedagògica**. Se celebra el 25 de maig sota el títol enguany 'El futur ja és aquí' al Paraninfo de la Universitat de Barcelona.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Vedruna Catalunya Educació impulsa un web amb recursos psicopedagògics

Els diferents departaments i grups de treball d'orientació i psicopedagogia de la xarxa de centres de Vedruna Catalunya Educació han impulsat el nou portal **Vedruna Catalunya Psicopedagogia**: un espai web amb recursos i assessorament per a mestres, professors, famílies i públic general amb reflexions sobre temes vinculats al desenvolupament de l'infant i jove. Una manera més de crear comunitat, visibilitzar eines i recursos, i oferir assessorament a tots els qui d'una manera o altra intervenen en processos educatius.

VEDRUNA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els maristes celebren Fòrum Provincial a la casa mare

Un centenar de persones provinents de tota la Província L'Hermitage s'han reunit per somiar quin futur volen per a la institució marista. Les orientacions sorgides desembocaran al Capítol Provincial que se celebrarà aquest estiu. **Pere Ferré**, provincial de L'Hermitage, ha destacat que al Fòrum hi participen dos terços de laics i laiques i un terç de germans maristes i ha incidit en la idea que "no era normal que a l'hora de plantejar el futur de la vida i la missió marista no es comptés amb tota la riquesa dels germans i laics junts".

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Gairebé 600 persones participen a la trobada de monitors del MCECC

Trobada general de monitors i monitores aquest cap de setmana a Vilanova i la Geltrú, sota el lema 'Som Clau MECC'. Gestió d'equips, la figura del responsable del centre i club d'esplai, l'atenció a la diversitat, com treballar el quotidià a les activitats d'estiu, combatre prejudicis, prevenció i atenció del maltractament i abús infantil en el lleure, sostenibilitat a l'esplai, rols de gènere, primers auxilis, danses i cançons, centres d'interès innovadors, educació emocional, són algunes de les formacions en què van participar els monitors.

ESTRIS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La CCAPAC demana una escola pública i concertada gratuïta i igualment finançada

Garantir la igualtat de drets de les famílies i els alumnes amb independència de l'escola que hagin triat. És una de les peticions que la Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya (CCAPAC) va fer diumenge a la I Jornada 'Diàlegs per a l'Educació'. Denuncien un infrafinançament de les seves escoles, demanen alhora "el desplegament i compliment de la LEC" per aconseguir "una escola pública i concertada gratuïta de qualitat i igualment finançada".

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Viqui Molins recull el Reconeixement Emmanuel Mounier 2019

La teresiana Viqui Molins va recollir aquest dijous el Reconeixement Emmanuel Mounier. El guardó que atorga l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya i la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL) ha reconegut aquest any la tasca contra l'exclusió social de Viqui Molins i l'abast vital, humà i cultural del servei amb els qui viuen al carrer. En l'acte es va destacar la motivació religiosa de Maria Victòria Molins i el seu testimoni de la fe com a font de felicitat: "La religió si no ens fa feliços, no serveix per a res".

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un cardenal trenca un precinte policial per tornar la llum a un edifici ocupat per 450 sensesostre
Dl, 13/05/2019 | ARA

Joan Planellas: “És un drama que polítics pacífics siguin a la presó”
Dm, 14/05/2019 | El Punt Avui

Esborrar les pintades feixistes pot agreujar l'estat del monestir de Balaguer
Dm, 14/05/2019 | 324.CAT

Els musulmans surten al carrer per compartir el trencament del dejuni a Reus
Dc, 15/05/2019 | Diari de Tarragona

Lestonnac de TGN competeix per desenvolupar un projecte a Silicon Valley
Dm, 14/05/2019 | Diari de Tarragona

Càritas Girona detecta més famílies acollides per altres o que ocupen cases
Dc, 15/05/2019 | Diari de Girona

Els comuns anuncien en campanya que la Sagrada Família pagarà 4,5 milions per la llicència d'obres
Dv, 17/05/2019 | Nació Digital

Lleida defensa i constata la propietat de 83 de les 111 obres que exigeix Aragó
Dv, 17/05/2019 | Segre

Dilluns 20 de maig

- **Pelegrinatge a Navarra, Euskadi i La Rioja.** Del 20 al 24 de maig. Visitant Sant Fermí i Sant Sadurní, Mare de Déu de Begoña, Sant Joan de Gaztelugatxe, Pamplona, Zumaia, Guetaria, Laguardia, entre altres llocs.
- **Trobada dels capellans ordenats els darrers deu anys.** 10 a 17:30 h. Casa d'espiritualitat Maria Immaculada. Tiana.
- **Escola concertada, l'escola que suma.** 18 h. Organitza Fundació Sant Fructós. Centre Tarraconense El Seminari. Tarragona.
- **El dret penal a Espanya.** De 18 a 20 h. Organitza Justícia i Pau. Parròquia de Sant Ildefons. Barcelona.
- **L'actualitat del mes amb Ferran Casas.** 19 h. Auditori de la Fundació Joan Maragall. Barcelona.

Dimarts 21 de maig

- **Presentació de 'La mitra de l'exili.** 19 h. Centre Cultural Terrassa.

Dimecres 22 de maig

- **Conferència "Cristianisme i Islam".** De 12:15 a 13:15 h. Ateneu Universitari Sant Pacià. Barcelona.
- **En defensa dels àngels, per Víctor Pallejà.** 18:30 h. Organitza Associació Amics dels Àngels. Seminari Conciliar de Barcelona-Sala Pere Tarrés. Barcelona.
- **Pregària pels presos polítics.** 18:45 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **La creu de la parròquia de Sant Eugeni I, per Joan Rosàs.** 19 h. Organitza Associació d'Amics dels Goigs. Parròquia de Sant Eugeni I, papa. Barcelona.
- **Rabí Simó Duran: Carta al Call, des de l'Exili.** 19 h. Organitza Mozaika. Casa Adret. Barcelona.

- **Recursos dels savis per a la felicitat, per Marta Granés.** 19 h. CETR. Barcelona.

Dijous 23 de maig

- **Jornada sobre els Drets Humans.** De 18 a 20:45 h. Organitza Institut Superior de Ciències Religioses de Vic. Seminari de Vic.
- **Lídia Pujol i Ignasi Moreta parlaran de Raimon Panikkar.** 18:30 h. Biblioteca Pública de Lleida.
- **L'art i la literatura com a eina de compromís, amb Xavier Antich.** 19 h. Sala d'actes del Palau Macaya. Barcelona.
- **Presentació del llibre "Simone Weil educadora".** De 19 a 20 h. Organitza Editorial Claret. Llibreria Claret. Barcelona.
- **Per l'Església perseguida.** 19:30 h. Església parroquial de Sant Pau. Tarragona.

- **Quan l'art es torna denúncia, amb Àngels Turón.** 19:30 h. Casal de la Parròquia de Sant Josep. Mataró.
- **Mystica, concert d'Airun.** 20 h. Monestir de Santa Maria de Valldonzella. Barcelona.
- **La llibertat religiosa al món.** 20 h. Casal Bisbe Cartañà. Girona.
- **Sopar sirià de Ramadà.** De 20 a 23 h. Organitza Abrazo Cultural i Comida siria. Utopicus. Barcelona.

Divendres 24 de maig

- **Meditació zen al claustre del Monestir de Pedralbes.** De 8 a 9:45 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes.
- **Poder, Religió i Tecnocràcia. Una mirada psicològica.** De 9 a 19 h. Fundació Vidal i Barraquer. Barcelona.
- **El mestre Aloi de Montbrai. Simposi.** De 9:15 a 19:30 h.

Organitza Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural. Monestir de Sant Daniel - Sala Ramon Borrell. Girona.

- **Art, mite i símbol. Un camí cap a l'interior.** 16 h. Santa Cecília de Montserrat - Espai d'Art Sean Scully. Marganell.
- **Convivència per a joves.** Del 24 a les 18 h al 26 de maig a les 16 h. Monestir Mare de Déu de les Neus | Convent de Santa Clara. Tortosa.
- **Vetlla de pregària amb la creu de Mossul.** 19 h. Església parroquial de Sant Joan Baptista. Tarragona.
- **Nit de worship.cat.** 19:30 h. Parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa. Barcelona.

Dissabte 25 de maig

- **La diòcesi de Lleida mira el futur.** 9 a 13:30 h. Acadèmia Mariana. Lleida.

- **III Jornada d'Innovació Pedagògica.** De 9 a 13:45 h. Organitza Editorial Baula. Paranimf de la Universitat de Barcelona.
- **Ensenyances del Ngondro Dudjom Tersar, amb la lama Yeshe Chödrön.** Del 25 al 26 de maig. De 9:30 a 19:30 h. Organitza Comunitat Budista Nyingma Tersar. Centre Dudjom Tersar. Barcelona.
- **La Regla de Sant Benet.** De 10 a 18 h. Organitza Germandat de Poblet. Reial Monestir de Santa Maria de Poblet.
- **Recés de Pasqua, amb Conxa Adell i Cardellach.** De 10 a 17 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Descobrint la Catedral de Tarragona i voltants.** De 10:30 a 15:30 h. Organitza Arquitectura de Catalunya d'avui i de sempre. Tarragona.
- **XI Trobada d'animadors de la Litúrgia.** De 10:30 a 14:30 h.

Santuari del Sant Crist de Balaguer. Balaguer.

- **La dansa contemplativa, per Dolors Perellada.** De 17 a 18:45 h. Comunitat Cristiana Sant Pere Claver - Jesuïtes del Clot. Barcelona.
- **La música i les emocions.** 19 h. Organitza Fundació Salut y persona. Basílica de la Puríssima Concepció i Assumpció de Nostra Senyora. Barcelona.

Diumenge 26 de maig

- **El goig de meditar.** 10 h. Organitza Camí Endins. Parròquia de Sant Pacià. Barcelona.
- **Peça per a violoncel, electrònica i monestir, amb Mireia Peñalver i Jacob.** 16:30 h. Monestir de Sant Benet de Montserrat. Piera.
- **Concert de piano dels alumnes de Jordina Vives Casaramona.** 17 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.

La Salle La Salle Catalunya
@LaSalleCat

El Papa ens diu u heu "d'adaptar a les situacions concretes dels diferents contextos, i això implica també un esforç de fidelitat als orígens, perquè l'estil propi de la vostra Família pugui seguir responent a les expectatives de la gent".

P. Francesc, Audiència a La Salle.

7:04 · 17 maig 19 · Twitter for iPad

Papa Francesc
@PapaFrancisc

...@Pontifex: "Promoure el desenvolupament de la #familia vol dir sostenir la cura de totes les persones i de tota la creació" #ClimateAction

17:53 · 15 maig 19 · Twitter for iPhone

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

El @Pontifex, durant l'assemblea plenària de la @UISGRoma: "No tinguin por de ser poques, sinó de ser insignificants, de deixar de ser llum que il·lumini a tots els qui estan immersos en la nit fosca de la història". bit.ly/2VstYgM

12:11 · 16 maig 19 · Twitter Web Client

JP Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Estrenem nou web del #PremiJoanGomis!

Amb motiu de l'obertura de la convocatòria d'enguany fem públic aquest nou espai on trobareu tota la informació relacionada amb el guardó.

Nou web justiciaipau.org/premijoangomis/

16:46 · 16 maig 19 · Twitter Web Client

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Sagrada Família al #TalksArena Fernando Villa centra la seva sessió en innovació, sostenibilitat i noves tecnologies. Factors prioritaris que garanteixen un progrés adequat d'una obra d'aquestes magnituds.

16:27 · 14 maig 19 · Twitter for iPhone

FEDAC Sant Andreu
@FEDACsantAndreu

Avui hem compartit amb alumnat de @vedrunaangels i @escolapiacat Sant Antoni el projecte Patrimonia'm. Hem escoltat els seus treballs sobre Barçolat i ells han visitat Can Fabra de la nostra mà. I dissabte serem a la Nit dels Museus. #muhba #NitdelsMuseus

16:43 · 16 maig 19 · Twitter for iPhone

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Foto de família dels participants al #FòrumProvincial #marista. Avui, dia de recopilar recomanacions, encaraades a ser treballades al #CapitolProvincial de l'estiu. Somiem i imaginem el futur plegats!

9:35 · 16 maig 19 · Twitter Web Client

Magic Line SJD
@magiclinesJD

L'essència de la #MagicLine som les persones i la capacitat transformadora que tenim. És caminar junts perquè així som menys vulnerables", Oriol Bota, director de @solidaridadSJD.

19:33 · 13 maig 19 · Twitter Web Client

Fede Don Bosco Cat
@FedeOBCCat

AVUI LA FEDE... FEM ANYS!!!! 35 anys fent dels infants i joves protagonistes... 35 anys formant al nostre voluntariat... 35 anys fent del lleure un espai on formar-se i créixer com a persona... Gràcies per acompanyar-nos i formar-ne part!! #educantambelcor

10:15 · 17 maig 19 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Ed
@vedrunaCat

Som als Diàlegs per a l'educació escoltant les reflexions de @isoruciacarim @juanjofozezoila @salvadorcardus i Lluís Font. Repensant el vincle família-escola @EscolaCristiana @laconcertada CCAPAC #intensament #escolacompromesa

10:34 · 12 maig 19 · Twitter for Android

MCECC
@espaisMCECC

Bon dia! Ahir a la reunió de #Zona11MCECC van valorar la trobada de monis #SomClauMCECC, van recordar el període d'inscripcions dels cursos residencials de monis, monis 360 i direts! També de la renovació de l'equip de responsables! I molt més! 🙌 #SomMoviment #esplaisMCECC

9:10 · 17 maig 19 · Twitter for Android

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Confieu en @BeTheKey_: #? #?dilluns 20 de maig a les 11 a @BlanquernaFCRI organitzem un acte sobre #influencers i #religió que us encantarà, amb la #refal @iEMed_ @UNIMISTICA i altres entitats que pacifiquen el discurs a les xarxes #p2pchallenge

20:05 · 14 maig 19 · Twitter for iPhone

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

La superiora general de les #MissioneresClaretianes, Jolanta Kafka, RMI, ha sigut escollida Presidenta de la Unió Internacional de les Superiores Generals (UISG). L'enhorabona!

13:06 · 14 maig 19 · Twitter for Android

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL-LABORADORES

